

PRODUCTION GLUE, LLC

**Τελετή Τιμητικής Αφιέρωσης του
Πάρκου FDR Four Freedoms**

Τετάρτη 17 Οκτωβρίου 2012

**Ubiquis/Nation-Wide Reporting & Convention Coverage
22 Cortlandt Street, Suite 802 - New York, NY 10007
Phone: 212-227-7440 ♦ 800-221-7242 ♦ Fax: 212-227-7524**

Τελετή Τιμητικής Αφιέρωσης του Πάρκου FDR Four Freedoms

[ΑΡΧΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗΣ]

ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΜ ΒΡΟΚΑΥ: Καλημέρα σε όλους και καλώς ήλθατε στην ευτυχή αυτή περίπτωση. Πρέπει να σας πω κατ' αρχήν ότι στα παρασκήνια ο Δήμαρχος Bloomberg ισχυριζόταν ότι είναι υπεύθυνος για τον καλό καιρό στην πόλη της Νέας Υόρκης και έκανε επίπληξη στον Κυβερνήτη για τη βροχή στα βόρεια της πολιτείας. Είχαμε, λοιπόν, ήδη διχασμό πολιτικών αξιώσεων σήμερα το πρωί.

Θα ήθελα να σας καλωσορίσω όλους και να σας ζητήσω να σταθούμε όλοι για την είσοδο της σημαίας.

[Τυμπανισμός]

ΚΥΡΙΟΣ ΒΡΟΚΑΥ: Σας προσκαλώ τώρα να τραγουδήσετε τον Εθνικό Ύμνο μαζί με την Ορχήστρα του West Point και σας παρακαλώ να παραμείνετε όρθιοι για τη Δέηση από τον Αιδεσιμότατο Chuck Kramer, τον Εφημέριο του Επισκοπικού Ναού του St. James, της τοπικής εκκλησίας του Franklin Delano Roosevelt στο Hyde Park της Νέας Υόρκης. Κυρίες και κύριοι, η Ορχήστρα του West Point.

[Εθνικός Ύμνος]

FATHER CHUCK KRAMER: Ας προσευχηθούμε. Ουράνιε Πατέρα, γνωρίζεις ότι λίγοι θα θυμούνται ή θα δώσουν σημασία στα λόγια που λέμε σήμερα αλλά, παρ' όλα αυτά, σου ζητάμε να ευλογήσεις τα φτωχά αυτά λόγια, διότι με αυτά τιμούμε τον Πρόεδρο Roosevelt, ο οποίος καθοδήγησε το έθνος αυτό όπως, ίσως, κανένας άλλος δε θα μπορούσε, μέσα στη θύελλα της οικονομικής ύφεσης και του πολέμου.

Η τεράστια προσφορά του στη χώρα μας και τον κόσμο δε θα ξεχαστεί ποτέ. Με τα λόγια μας, Ω Πατέρα, αφιερώνουμε αυτό το πάρκο ως μνημείο της ηγεσίας και του οράματός του. Εκείνοι που το επισκέπτονται θα θυμούνται ή θα ανακαλύπτουν για πρώτη φορά τις τέσσερις ελευθερίες που διατύπωσε για τον κόσμο, ελευθερίες που πίστευε ότι ανήκαν σε όλα σου τα τέκνα, κι όχι μόνο σε λίγα.

Ευλόγησε, λοιπόν, τα λόγια μας, Πατέρα, αλλά ευλόγησε ακόμα παραπάνω αυτό το υπέροχο πάρκο και το καλό που θα κάνει. Ας είναι ένας τόπος ανάπαυσης και ανανέωσης, ελπίδας και

έμπνευσης, σήμερα και για γενεές επί γενεών του μέλλοντος.
Σου το ζητάμε ταπεινά μέσω της αιώνιας χάρης και αγάπης σου.
Αμήν.

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Σας ευχαριστούμε, Πάτερ. Σας παρακαλώ τώρα να
παραμείνετε όρθιοι για την αποχώρηση της σημαίας.

[Τυμπανισμός]

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Παρακαλώ καθίστε. Θα ακούσουμε τη φωνή του Προέδρου
Franklin Delano Roosevelt.

[Ηχογράφηση του Προέδρου Roosevelt]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ FRANKLIN DELANO ROOSEVELT: ... που επιδιώκουμε να
καταστήσουμε ασφαλείς, ευελπιστούμε σε έναν κόσμο βασισμένο
σε τέσσερις ουσιαστικές ανθρώπινες ελευθερίες. Η πρώτη είναι
η ελευθερία λόγου και έκφρασης παντού στον κόσμο.

Η δεύτερη είναι η ελευθερία του κάθε ανθρώπου να λατρεύει το
Θεό με το δικό του τρόπο, παντού στον κόσμο. Η τρίτη είναι η
ελευθερία από την ανάγκη, που παγκοσμίως σημαίνει
οικονομικούς όρους που θα εξασφαλίσουν σε κάθε έθνος μία υγιή
εκ καιρώ ειρήνης ζωή για τους κατοίκους του, παντού στον
κόσμο.

Η τέταρτη είναι η ελευθερία από το φόβο, που σημαίνει μια παγκόσμια
μείωση των πολεμικών εξοπλισμών σε τέτοιο σημείο και με τέτοιο
ενδεδειγμένο τρόπο, ώστε κανένα έθνος να μην είναι σε θέση να διαπράξει
μια πράξη φυσικής επιθετικότητας ενάντια σε οποιοδήποτε γείτονα,
οπουδήποτε στον κόσμο.

Αυτό δεν αποτελεί κάποιο όραμα μιας απόμακρης χιλιετίας. Είναι μια
συγκεκριμένη βάση για ένα είδος κόσμου εφικτού στην εποχή και τη
γενεά μας.

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Έχουμε την τιμή να έχουμε σήμερα μαζί μας όχι μόνο
τους διακεκριμένους καλεσμένους που βλέπετε διατεταγμένους
πίσω μου, αλλά και την τιμή της παρουσίας του Αντιναύαρχου
Robin Braun, ο οποίος είναι Επικεφαλής του Εφεδρικού Σώματος
του Ναυτικού, Διευθυντής των Ναυτικών Επιχειρήσεων, η
παρουσία του οποίου μας βοηθά να ανακαλέσουμε, φυσικά, τον
πολύ προσωπικό και μακροχρόνιο ιστορικό ρόλο του Προέδρου
Roosevelt ως Υφυπουργός Ναυτικού, την προσωπική του αγάπη για
τη θάλασσα και την ισόβια αγάπη του για το Ναυτικό.

Και μιλώντας για το Ναυτικό, θέλουμε επίσης να ευχαριστήσουμε το Κέντρο Λειτουργικής Υποστήριξης του Ναυτικού Color Guard της πόλης της Νέας Υόρκης. Επίσης, βρίσκονται εδώ μέλη του πληρώματος από το USS Franklin and Eleanor, ως εκπρόσωποι των αξιωματικών και του πληρώματος του πλοίου, το οποίο αυτή τη στιγμή είναι σε υπηρεσία στη θάλασσα.

Ο Πτέραρχος David H. Huntoon, Jr., Διευθυντής του West Point, την παλαιότερη στρατιωτική ακαδημία της χώρας, η οποία γειτονεύει, με περηφάνια, βέβαια, με την οικία και την προεδρική βιβλιοθήκη του Franklin Delano Roosevelt στο Hyde Park, είναι επίσης εδώ και τον ευγνωμονούμε για την παρουσία του.

Και μέρος του σημερινού προγράμματος, σημαντικό μέρος του, προφανώς, είναι η Ιστορική Ορχήστρα των Ηνωμένων Πολιτειών της Στρατιωτικής Ακαδημίας από το West Point, υπό τη διεύθυνση του Αντισυνταγματάρχη Jim Keene. Είναι η παλαιότερη ενεργή ορχήστρα του Στρατού. Έχει υπηρετήσει την Ακαδημία και τους πολίτες αυτής της χώρας από το 1817. Έχουν παίξει για όλη την οικογένεια Roosevelt σε πολλές περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της τελετής εγκατάστασης του Προέδρου Roosevelt, καθώς και της κηδείας του στο Hyde Park. Είναι, λοιπόν, ακόμα πιο ταιριαστό ότι βρίσκονται μαζί μας σήμερα.

Καλωσορίζουμε, επίσης, εδώ, στην πρώτη σειρά, τον πρώην Κυβερνήτη της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, το Mario Cuomo, και τη Mathilde. Η Mathilde έχει διττό τίτλο τώρα. Ήταν η Πρώτη Κυρία και τώρα είναι η Πρώτη Μητέρα της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Ο Αξιότιμος David Dinkins, πρώην Δήμαρχος της Νέας Υόρκης και πρώιμος υποστηρικτής του έργου αυτού. Κύριε Δήμαρχε, καλώς ήλθατε.

Επίσης στην πρώτη σειρά ο Δρ. και η Nancy Kissinger. Η ιδιαίτερη εκτίμηση που τρέφει ο Δρ. Kissinger για τον FDR ξεκινά με την άφιξη της οικογένειάς του ως πρόσφυγες το 1938, και ο Δρ. Kissinger ξεκίνησε την μεγάλη του δημόσια προσφορά προς τη χώρα μας με τη στρατολόγησή του κατά τον πόλεμο στο Στρατό των Ηνωμένων Πολιτειών, με τον Πρόεδρο Roosevelt ως τον Πρώτο του Αρχιστράτηγο και την επιστροφή του στη χώρα της καταγωγής του φορώντας τη στολή της θετής του πατρίδας.

Έχουμε επίσης κοντά μας σήμερα τα παιδιά του Louis Kahn, του καταπληκτικού αρχιτέκτονα και δημιουργού του εντυπωσιακού Πάρκου των Τεσσάρων Ελευθεριών. Οι κόρες του, Sue Ann Kahn και Alexandra Tyng, ο γιος του, Nathaniel Kahn, του οποίου το

βραβευμένο ντοκιμαντέρ για τον πατέρα του υπενθύμισε στον κόσμο ότι το τελευταίο έργο του Kahn, το μνημείο αυτό, δεν είχε ακόμα χτιστεί, και μια στιγμή προσωπικού προνομίου, θα έλεγα, ο τίτλος του ντοκιμαντέρ είναι «Ο Δικός μου Αρχιτέκτονας».

Πρόκειται για ένα από τα πιο εντυπωσιακά έργα που έχω δει ποτέ, ως δημοσιογράφος και ως άνθρωπος που θαυμάζει την ικανότητα ενός γιου να περιγράψει τη δουλειά και την κληρονομιά του πατέρα του. Σας το προτείνω, λοιπόν, ανεπιφύλακτα. Η μητέρα του Nathaniel, η Harriet Pattison, η οποία συνεργάστηκε στενά με το Louis Kahn για την ανάπτυξη του υπέροχου τοπίου του πάρκου, βρίσκεται επίσης εδώ. Τους χρωστάμε όλων ένα χειροκρότημα.

Και, φυσικά, μας δίνει μεγάλη χαρά που έχουμε μαζί μας και αξιότιμα μέλη της οικογένειας Roosevelt, όπως τα εγγόνια και τα δισέγγονα του Franklin και της Eleanor Roosevelt, για τους οποίους το παρόν είναι ένα ακόμη κεφάλαιο της μακρόχρονης και διακεκριμένης ιστορίας της προσφοράς τους προς τη χώρα αυτή. Παρακαλώ όλα τα μέλη της οικογένειας Roosevelt να σταθούν.

Με πολλούς και διάφορους τρόπους, ανεξαρτήτως των πολιτικών τους πεποιθήσεων και της χώρας καταγωγής τους, οι άνθρωποι που έζησαν κατά τη διάρκεια της προεδρικής θητείας του Franklin Delano Roosevelt και αυτοί που τον διαδέχθηκαν είναι όλοι παιδιά του προέδρου εκείνου, με πολλούς τρόπους. Η ηγεσία του κατά τον πόλεμο, το όραμά του για τη χώρα μας, το ανόθευτο πάθος του για τον πατριωτισμό και τη δημόσια προσφορά – και θεωρώ τον εαυτό μου έναν από αυτούς.

Βρισκόμαστε εδώ σήμερα, σε μια εποχή που αντιλαμβανόμαστε ως δύσκολη, για να τιμήσουμε έναν συμπολίτη μας, έναν άνθρωπο από μία διακεκριμένη οικογένεια, έναν δημόσιο υπάλληλο ως τα βάθη της ψυχής του, ένα μεγάλο πατριώτη και έναν ιστορικό πρόεδρο. Καθώς ετοιμαζόταν για την Τρίτη του θητεία ως πρόεδρος, αυτή ήταν η δική του δύσκολη εποχή.

Προσπαθούσαμε ακόμα να συνέλθουμε από την παγκόσμια οικονομική ύφεση. Η Ναζιστική Γερμανία επέλαυσε στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, με τη Μεγάλη Βρετανία στο στόχαστρο. Η Ιαπωνία επέκτεινε τις αυτοκρατορικές της φιλοδοξίες σε όλη την Ασία. Ο στρατός μας ήταν ανεπαρκώς επανδρωμένος και εξοπλισμένος.

Ο Franklin Delano Roosevelt είπε στο Κογκρέσο και το Λαό της Αμερικής ότι η ασφάλεια της χώρας αυτής απειλούνταν εξωτερικά

περισσότερο από κάθε άλλη φορά, από εξωτερικές απειλές, και επέλεξε να ξεσηκώσει τους συμπολίτες του και τον κόσμο με μία τολμηρή δήλωση για τις θεμελιώδεις αρχές των ελευθέρων ανδρών και γυναικών παντού στον κόσμο. Ελευθερία λόγου και έκφρασης. Ελευθερία λατρείας. Ελευθερία από την ανάγκη. Μία υγιή εν καιρώ ειρήνης ζωή. Ελευθερία από το φόβο.

Τέσσερις ελευθερίες που, τη μέρα εκείνη και παντοτινά, ορίζουν τις προσδοκίες και τα δικαιώματα όλων μας, όπως το έθεσε, παντού στον κόσμο. Σε μία εποχή που όλοι αναρωτιόμαστε για την αποφασιστικότητά μας ως Αμερικανοί πολίτες. Όταν οι πολλές μικρές ιδέες που μας χωρίζουν πνίγουν τις μεγάλες, τολμηρές ιδέες που μας ενώνουν.

Ήταν μια πολύ μεγάλη ιδέα, τέσσερις ελευθερίες, και ο FDR τις υπαγόρευσε, λέξη προς λέξη, σε έναν βοηθό στο γραφείο του, καθισμένος στην καρέκλα του, με το βλέμμα στραμμένο στο ταβάνι, και μιλώντας απαλά. Και τώρα, τόσα χρόνια μετά, μας μιλάει πάλι, και για την ευφράδεια και τη σοφία του, το όραμα και το κουράγιο του, μαζευτήκαμε εδώ όχι μόνο για να τιμήσουμε τις τέσσερις ελευθερίες, αλλά και για να ανανεώσουμε τη δέσμευσή μας απέναντι στη θέση τους στις ζωές όλων των ανθρώπων, παντού στον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι, έχω τώρα τη μεγάλη τιμή να σας παρουσιάσω έναν άνδρα που είναι όντως πολιτικός απόγονος του FDR, είναι μεγάλη μου τιμή να σας παρουσιάσω τον Πρώην Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, και τώρα σημαντικό πολίτη του κόσμου, τον William Jefferson Clinton από το Hope, Arkansas.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ WILLIAM J. CLINTON: Σ' ευχαριστώ, Tom. Σας ευχαριστώ κυρίες και κύριοι. Σας ευχαριστώ. Σας ευχαριστώ πολύ. Το πρόγραμμα είναι μεγάλο και θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. Ευχαριστώ τον Κυβερνήτη Cuomo και το Δήμαρχο Bloomberg που υποστήριξαν το έργο αυτό και που κυβερνούν, ο καθένας με τον τρόπο του, στο πνεύμα του Franklin Roosevelt.

Ευχαριστώ τον Πρέσβη vanden Heuvel που αφιέρωσε ένα τόσο μεγάλο κομμάτι της ζωής και του πάθους του για να διατηρήσει την κληρονομιά του Franklin Roosevelt ζωντανή και συνδεδεμένη με τη ζωή μας σήμερα. Ευχαριστώ όλους όσους αναφέρθηκαν και εκείνους που δεν αναφέρθηκαν, όλοι εκ των οποίων τους έχουν κάνει τη δική τους συνεισφορά για την Αμερική, πολλοί εμπνευσμένοι από τον Πρόεδρο Roosevelt.

Και ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ στα μέλη της οικογένειας Roosevelt που είναι εδώ σήμερα, και σε ένα που δεν είναι, την

Eleanor, η οποία εξασφάλισε την ένταξη των τεσσάρων ελευθεριών στην εισαγωγή της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα το 1948.

Αυτό το γνωρίζω διότι, όπως έγινε γνωστό κατά την προεδρική μου θητεία, η σύζυγός μου, η οποία είναι τώρα Υπουργός Εσωτερικών, ήταν σε τακτική επαφή με την Eleanor. Και μου τηλεφώνησε χτες το βράδυ, καθώς επέστρεφε από το ταξίδι της στο Περού, για να μου θυμίσει να το πω. Ότι η Eleanor είχε μιλήσει μαζί της και της υπενθύμισε πως πρέπει να το αναφέρω.

Περιμέναμε αυτή τη μέρα για πολύ καιρό και πολλοί άνθρωποι εργάστηκαν για να έρθει, αλλά θα ήθελα να ευχαριστήσω ένα ακόμα πρόσωπο. Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Fred Eychaner, έναν από τους σοφότερους, πιο γενναϊόδωρους ανθρώπους που έχω γνωρίσει, που έκανε ότι μπορούσε για να μην πεθάνει το όνειρο αυτό, που το κράτησε ζωντανό ώστε να μπορέσετε, οι υπόλοιποι, να κάνετε ότι ήταν απαραίτητο για την υλοποίησή του.

Είχα την τιμή να μιλήσω στην τιμητική αφιέρωση του Μνημείου του Franklin Roosevelt στις όχθες της παλιρροϊκής λεκάνης κοντά στο Μνημείο Jefferson το 1997. Ένας άλλος αιώνας, μια χώρα υπό διαφορετικές συνθήκες. Είχαμε κερδίσει τον Ψυχρό Πόλεμο, η ανεργία ήταν χαμηλή, η οικονομία σε ακμή, ο προϋπολογισμός επρόκειτο να είναι σε πλεόνασμα για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες.

Το μέλλον έμοιαζε τόσο λαμπρό που μπήκαμε στον πειρασμό να αναρωτηθούμε εάν οι δύο ελευθερίες που ο Franklin Roosevelt προσέθεσε προσωπικά στις προστασίες της Πρώτης Τροποποίησης για τον λόγο και τη θρησκεία, η ελευθερία από το φόβο και η ελευθερία από την ανάγκη, θα μπορούσαν κι αυτές να καταχωρηθούν στα αρχεία της ιστορίας, διότι τις είχαμε κατακτήσει.

Τα πράγματα ήταν διαφορετικά το 1941, όταν ο Πρόεδρος τις ανακήρυξε για πρώτη φορά κατά το Διάγγελμά του. Ήταν διαφορετικά το 1945, στο τέλος του πολέμου. Και είναι διαφορετικά σήμερα, αλλά το όνειρο εκείνο είναι ακόμα το σωστό όνειρο για την Αμερική.

Και το πάρκο αυτό που σχεδίασε ο Louis Kahn αλλά δεν πρόλαβε να το δει μου θυμίζει έναν άλλο λόγο που έγραψε ο Πρόεδρος Roosevelt αλλά δεν πρόλαβε, δυστυχώς, να τον απευθύνει δημοσίως. Τέσσερα χρόνια μετά από την ομιλία περί Τεσσάρων Ελευθεριών, στο Little White House στο Warm Springs, με αφορμή τον εορτασμό των γενεθλίων του Thomas Jefferson, στις

13 Απριλίου, ο FDR έγραψε πως εμείς, ως Αμερικανοί, δεν επιλέγουμε να απαρνηθούμε τις ευθύνες μας, ούτε έχουμε σκοπό να εγκαταλείψουμε την αποφασιστικότητά μας ότι, στις μέρες των παιδιών μας και των παιδιών των παιδιών μας, δε θα υπάρξει Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Κοιτώντας πιο μακριά από την επικείμενη νίκη στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, δέσμευσε το έθνος σε ένα σχέδιο δράσης το οποίο αναμόρφωσε πραγματικά τον κόσμο μας. Κοιτώντας γύρω μας σήμερα, τη φωτεινή αυτή νέα ημέρα, είμαστε κοντά στα Ηνωμένα Έθνη, τα οποία εκείνος, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, δημιούργησε, και τα οποία έχουν συμβάλει στην αποτροπή του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Είμαστε επίσης κοντά στο Ground Zero, το χώρο που έστεκαν οι Δίδυμοι Πύργοι, ο οποίος μας θυμίζει ότι δεν είμαστε ακόμα ελεύθεροι από το φόβο, και είμαστε κοντά στο Άγαλμα της Ελευθερίας και το Ellis Island, που μας θυμίζουν ότι εδώ και 67 χρόνια, από το 1945, έρχονται ακόμα εδώ άνθρωποι από όλον τον κόσμο, αναζητώντας τις τέσσερις ελευθερίες.

Το 1997, στο άλλο Μνημείο του Roosevelt, είπα πως η αποστολή μας ήταν να προετοιμάσουμε την Αμερική για το τις μέρες που έρχονται, και η Αμερική αντλεί ακόμα έμπνευση από τα διαχρονικά ιδανικά και τις ιδέες του FDR. Δεκαπέντε χρόνια μετά, έχουμε κατακτήσει πολλές ελευθερίες, στα πολιτικά δικαιώματα και τα δικαιώματα των γυναικών, στην ικανότητα των ισχυρών κρατών ανά τον κόσμο να μειώσουν τον ανθρώπινο πόνο και να ενισχύσουν την ευημερία και την υγειονομική φροντίδα και να μειώσουν το κόστος της ανθρώπινης τραγωδίας.

Δοκιμαζόμαστε, όμως, και πάλι, από το φόβο, και πολλοί από τους γείτονές μας, εδώ στην πατρίδα μας, πασχίζουν ακόμα να βρουν την ελευθερία από την ανάγκη. Το πάρκο αυτό οφείλει να μας θυμίζει πάντα ότι αξίζει να επιδιώκουμε τα όνειρα αυτά. Και είναι ταιριαστό, αν και ειρωνικό, ότι η μέρα αυτή ήρθε τελικά σε μία εποχή που γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε ποτέ να θεωρούμε τις τέσσερις ελευθερίες δεδομένες.

Σε μία εποχή που καλούμαστε κι εμείς να αποφασίσουμε εάν θέλουμε να χτίσουμε μία χώρα που βοηθά τους πολλούς κι όχι τους λίγους, μία εποχή που καλούμαστε κι εμείς να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης μας για την απελευθέρωση των ανθρώπων από το φόβο και την ανάγκη, που πρέπει να θυμίσουμε στους εαυτούς μας ότι η ελευθερία λατρείας απαιτεί αμοιβαίο σεβασμό και όχι αλληλοκατηγορία με εκείνους που έχουν διαφορετική

πίστη, και απαιτεί από εμάς να επιμείνουμε ότι μας παραχωρούν κι εκείνοι τα ίδια δικαιώματα.

Η σημερινή ημέρα είναι μια υπέροχη μέρα για τη χώρα μας, μια μέρα που μας θυμίζει ότι τα λόγια που είπε ο Franklin Roosevelt τόσα χρόνια πριν σημαίνουν ακόμα κάτι σήμερα, εν μέρει διότι χρειαζόμαστε τολμηρούς και επίμονους πειραματισμούς και κυρίως διότι δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι δε θα είμαστε ποτέ ελεύθεροι από τους φόβους αυτούς ώπου να γίνουμε μία κοινότητα με κοινή ευημερία, κοινές ευθύνες και κοινή αίσθηση πολιτοφροσύνης. Σας ευχαριστώ.

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, Κύριε Πρόεδρε. Ως δημοσιογράφος, προσπαθώ συχνά να φανταστώ πως θα ήταν τα πράγματα για πολλούς από τους μεγάλους ηγέτες του παρελθόντος εάν ζούσαν τον 21^ο αιώνα.

Φαντάζομαι τον FDR να κάθεται στο γραφείο του στο Hyde Park και να ατενίζει την πόλη της Νέας Υόρκης με μια αίσθηση μεγάλου θαυμασμού για το Δήμαρχο της Νέας Υόρκης, έναν άνθρωπο που δεν ήταν υποχρεωμένος να μπει στο πολιτικό προσκήνιο, αλλά το έκανε και έφερε μαζί του όχι μόνο τον ενθουσιασμό του, αλλά και την ευφυΐα του και ένα μη συμβατικό τρόπο να κυβερνά την τόσο μεγάλη αυτή πόλη. Επιπλέον, πιστεύω επίσης ότι ο πρώην πρόεδρος θα θαύμαζε τον Mike Bloomberg που επέλεξε να υπηρετήσει την τρίτη θητεία του. Κυρίες και κύριοι, ο Δήμαρχος της πόλης της Νέας Υόρκης.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ MICHAEL BLOOMBERG: Tom, σε ευχαριστώ και καλημέρα σε όλους. Είναι πραγματικά μεγάλη μου τιμή που είμαι μέρος αυτής της τελετής, και ειδικά που έχουμε κοντά μας τον Πρόεδρο Clinton και τον Κυβερνήτη Andrew Cuomo, καθώς και ορισμένα άλλα πρόσωπα από την πόλη. Είναι εδώ ο Πρώην Δήμαρχος Dinkins, όπως ανέφερε ο Tom, όπως και η Εκπρόσωπος του Δημοτικού Συμβουλίου, Christine Quinn, ο Πρόεδρος του Δήμου του Μανχάταν, Scott Stringer, και η Δημοτική Σύμβουλος Jessica Lappin.

Εάν είναι κι άλλοι εκεί πίσω, σας ζητώ συγνώμη. Βρίσκονται μαζί μας και ο τοπικός μας εισαγγελέας, ο Cy Vance, και ο προκάτοχός του, ο Bob Morgenthau. Σας ευχαριστώ, λοιπόν, όλους. Αξίζουν όλοι ένα χειροκρότημα.

Σήμερα, αφιερώνουμε το πάρκο αυτό στη μεγαλύτερη συνεισφορά της Νέας Υόρκης στην προστασία της δημοκρατίας μας και της ειρήνης του κόσμου μας. Και πιστεύω πως αυτή είναι μία περιγραφή που αρμόζει στον Franklin Delano Roosevelt. Θα

στέκεται πάντα εδώ, ως μνημείο για έναν άνθρωπο που μας έβγαλε από την Παγκόσμια Οικονομική Ύφεση και μας έφερε τη νίκη επί του κακού. Και θα στέκεται πάντα εδώ ως μνημείο για τις εμπνευσμένες αρχές που τον καθοδήγησαν και που εμπυχώνουν ακόμα την αποστολή μας ως έθνος.

Οι τέσσερις ελευθερίες που τιμώνται εδώ είναι παραπάνω από το σύμβολο ενός παρελθόντος που οι περισσότεροι από εμάς δε θυμόμαστε. Αποτελούν μια πρόκληση για το παρόν που εμείς διαμορφώνουμε, διότι όσο υπάρχουν ακόμα εξτρεμιστές που διαπράττουν τρομοκρατικές ενέργειες, όσο ο φανατισμός οδηγεί τους ανθρώπους να κρύβουν τους πραγματικούς τους εαυτούς ή να απαρνούνται τις πραγματικές τους φιλοδοξίες, οφείλουμε να συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την ελευθερία από το φόβο σε όλον τον κόσμο.

Όσο η φτώχεια αποτρέπει τις οικογένειες να αγοράσουν τρόφιμα και φάρμακα, οφείλουμε να συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την ελευθερία από την ανάγκη σε όλον τον κόσμο. Όσο η συγκέντρωση των πιστών στις τοπικές τους κοινότητες τους καθιστά θύματα διωγμού ή επιθέσεων, οφείλουμε να συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την ελευθερία λατρείας σε όλον τον κόσμο.

Και όσο οι καλλιτέχνες και οι ακτιβιστές, οι εκδότες και οι πολιτικοί σιγά-σιγά ή λογοκρίνονται, οφείλουμε να συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την ελευθερία έκφρασης σε όλον τον κόσμο. Ελπίζω πως όλοι όσοι επισκέπτονται το νέα αυτό πάρκο θα εμπνέονται να αναλάβουν την πρόκληση που μας άφησε ο Πρόεδρος Roosevelt – να εξασφαλίσουμε και να προστατεύσουμε τις τέσσερις αυτές ελευθερίες.

Πρόκειται για μία αποστολή που βρίσκεται στην καρδιά της ιστορίας της πόλης μας. Από τις πρώτες της μέρες, η Νέα Υόρκη χτίστηκε από εκείνους που μάχονταν για την υπεράσπιση και την επέκταση των ελευθεριών μας, και το πανέμορφο, κομψό και ειρηνικό αυτό μνημείο και πάρκο τιμά και τη δική τους κληρονομιά.

Αντικατοπτρίζει τις αξίες και τις φιλοδοξίες της πόλης και της χώρας μας, και πιστεύω πως φιλοξενείται στο πιο κατάλληλο σημείο, εδώ, στη σκιά των Ηνωμένων Εθνών που συνέλαβε ο FDR, δυο βήματα από το ναυπηγείο του Ναυτικού που κάποτε επέβλεπε, σε ένα νησί που κάποτε φιλοξενούσε τους φτωχούς που προστάτευε και τους αρρώστους, των οποίων τον πόνο καταλάβαινε, με θέα τη θάλασσα που αγαπούσε και την πόλη που έκανε τόσα για να αναπτύξει.

Το πάρκο αυτό μέλλεται να γίνει εθνικός θησαυρός. Το εμπνευσμένο σχέδιο του Louis Kahn και η εξαιρετική ηγεσία του κυρίου Πρέσβη το έκαναν πραγματικότητα. Και ήρθε στη ζωή, με θαυματικό τρόπο, χάρη στην γενναιόδωρη υποστήριξη και τη στήριξη της Δημοτικής, της Πολιτειακής και της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης.

Το πάρκο αυτό θα καθιερώσει το Roosevelt Island ως προορισμό για εκατομμύρια πολίτες της Νέας Υόρκης και επισκέπτες και τα εγκαίνιά του σηματοδοτούν την αρχή μιας νέας εποχής για το νησί. Μας δίνει μεγάλη χαρά η παρουσία του Προέδρου του Πανεπιστημίου Cornell, του Προέδρου David Skorton. Το κτίριο Εφαρμοσμένων Επιστημών που χτίζεται με τη βοήθειά του θα βρίσκεται στα βόρεια του σημείου που είμαστε τώρα, στη γέφυρα Edward I. Koch, και θα τιμά το όραμα του FDR για το μέλλον.

Το Νοέμβριο του 1944, με το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο να μαίνεται ακόμα, ο Πρόεδρος Roosevelt έγραψε ότι οι επιστημονικές εξελίξεις των πολεμικών χρόνων «οφείλουν να χρησιμοποιηθούν στις μέρες της ειρήνης που έρχονται, για τη βελτίωση της εθνικής υγείας, τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, την εξασφάλιση νέων θέσεων εργασίας, και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του έθνους.»

Έχουμε μπροστά μας νέα σύνορα του μυαλού και αν τα αντιμετωπίσουμε με το ίδιο όραμα, την τόλμη και την αποφασιστικότητα που εφαρμόσαμε στον πόλεμο, μπορούμε να δημιουργήσουμε μια πιο ολοκληρωμένη και πιο παραγωγική οικονομική δραστηριότητα, και μια πιο ολοκληρωμένη και πιο παραγωγική ζωή.»

Ο FDR γνώριζε ότι η επιστήμη μπορούσε να χρησιμοποιηθεί όχι μόνο για να κερδίσουμε τον πόλεμο, αλλά και για να επιτύχουμε τον πραγματικό μας σκοπό, την εξασφάλιση των τεσσάρων ελευθεριών παντού στον κόσμο. Το πάρκο και το μνημείο αυτό θα προσφέρει ένα γαλήνιο, εμψυχωτικό τόπο για μια νέα γενιά πολιτών και επιστημόνων, οι οποίοι μπορούν, μαζί, να μας βοηθήσουν να εκπληρώσουμε το μεγάλο και επιτεύξιμο όραμα του FDR.

Και τώρα, έχω την τιμή να σας παρουσιάσω τη διεθνούς φήμης Χορωδία PS22 του Staten Island. Έχουν εμφανιστεί σε εθνικά τηλεοπτικά κανάλια με πολλά από τα μεγαλύτερα αστέρια του κόσμου και ελπίζω πως η σημερινή παράσταση θα είναι μία που θα διηγούνται στα παιδιά και στα εγγόνια τους.

[Παράσταση από τη χορωδία PS22]

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Είδατε, ίσως, στα προγράμματά σας ότι θα τραγουδούσε εδώ σήμερα η Audra McDonald. Είναι μία μεγάλη ερμηνεύτρια και από τους πιο ταλαντούχους καλλιτέχνες της Αμερικής. Δυστυχώς, μας κάλεσε στις 6 το πρωί, πολύ λυπημένη, διότι δε νοιώθει καλά και δε μπορούσε να παραστεί. Γνωρίζω, λοιπόν, ότι βρίσκεται εδώ με την καρδιά της και θα είχε σίγουρα θαυμάσει το μουσικό διάλειμμα που μας προσέφεραν οι φοιτητές της PS22.

Καθώς αποχωρούν από τη σκηνή, έχω τώρα το προνόμιο να σας παρουσιάσω έναν άνθρωπο που κάθεται στο γραφείο που κατείχε κάποτε ο Franklin Delano Roosevelt, σε μικρή απόσταση από το σπίτι του. Εκπροσωπεί μια δεύτερη γενιά Νεοϋορκέζων που έχουν θέσει υποψηφιότητα για το αξίωμα, το υψηλότερο αξίωμα στην πολιτεία αυτή. Έχει υπηρετήσει ως μέλος του υπουργικού συμβουλίου των Ηνωμένων Πολιτειών. Υπήρξε Γενικός Εισαγγελέας της Πολιτείας της Νέας Υόρκης και αντιπροσωπεύει τη συνέχιση μιας οικογενειακής παράδοσης στη δημόσια υπηρεσία. Κυρίες και κύριοι, ο Κυβερνήτης της μεγάλης Πολιτείας της Νέας Υόρκης, γνωστή τώρα ως η Νέα Νέα Υόρκη, ο Κυβερνήτης Andrew Cuomo.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ANDREW CUOMO: Ευχαριστώ πολύ. Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ. Κι ένα χειροκρότημα για τον Tom Brokaw, για τη γενναιοδωρία του σήμερα, σε όλα όσα κάνει.

Πρόεδρε Bill Clinton, είχα την καλή τύχη - είχα τη χαρά και την τιμή να υπηρετήσω στην Κυβέρνηση Clinton από, θα ήθελα να πω ότι κατέβηκα κατά τη μεταβατική περίοδο και επέστρεψα την τελευταία μέρα της Κυβέρνησης Clinton. Και ήταν μια πολύ σημαντική εμπειρία για μένα και μια πολύ θετική περίοδος για όλους εμάς που πιστεύουμε στη διακυβέρνηση, διότι η Κυβέρνηση Clinton επέδειξε ότι η διακυβέρνηση δουλεύει και ότι η διακυβέρνηση μπορεί να κάνει τη διαφορά, και κάναμε αυτή τη χώρα μια καλύτερη χώρα.

Είμαι σίγουρος πως θα συμφωνήσετε μαζί μου, ότι είναι είναι μεγάλη χαρά για όλους εμάς τους Νεοϋορκέζους να έχουμε το Bill Clinton στη Νέα Υόρκη, ως Νεοϋορκέζο. Θα μπορούσε να έχει πάει οπουδήποτε στον πλανήτη, και διάλεξε τη Νέα Υόρκη, ο Bill Clinton.

Για το φίλο μου και τον εξαιρετικό μας Δήμαρχο, το Δήμαρχο Bloomberg, ο Tom έχει δίκιο, ο Δήμαρχος κι εγώ μιλούσαμε πριν ανεβούμε στη σκηνή και ο Δήμαρχος είπε πως η πρόγνωση ήταν για βροχή στην πόλη, αλλά εκείνος έστειλε τη βροχή προς τα

βόρεια, μου είπε, και έδειξε προς εκείνη την κατεύθυνση. Ξέρετε, τα βόρεια ξεκινούν λίγο πιο πάνω από το Μπρονξ. Του είπα «Ναι, έστειλες τη βροχή στο βορρά. Θα γεμίσει τώρα τις δεξαμενές και μετά θα σας πουλήσουμε το νερό μέσα από το σύστημα των υδαταγωγών.» Και συμφωνήσαμε, ο Δήμαρχος Mike Bloomberg, που κάνει καταπληκτική δουλειά.

Για τον Πρόσβη Bill vanden Heuvel, που υπήρξε ένα τέρας αποφασιστικότητας, για να κάνει το έργο αυτό πραγματικότητα, για τη Sally Minard, η οποία εργάστηκε ακούραστα για το έργο, για όλους εκείνους που συνέβαλλαν στην υλοποίησή του, ένα χειροκρότημα. Οι υπόλοιποι συνάδελφοί μου στην κυβέρνηση, είναι εδώ η Εκπρόσωπος Christine Quinn, είναι εδώ ο Δήμαρχος David Dinkins, η Jessica Lappin, η οποία εργάστηκε πολύ σκληρά για να γίνει το έργο αυτό πραγματικότητα σήμερα, τα μέλη της οικογένειας Roosevelt και, γεγονός που αποτελεί για μένα προσωπική τιμή, ο Πρώην Κυβερνήτης Mario Cuomo και η Πρώην Πρώτη Κυρία και Μητέρα του τρέχοντος Κυβερνήτη, που το προτιμώ, μάλιστα από το Πρώην Πρώτη Κυρία, η Mathilde Cuomo.

Το μνημείο αυτό αποτελεί, επίσης, φόρο τιμής προς το Louis Kahn και το όραμά του, ο οποίος κατάφερε να σχεδιάσει ένα μνημείο που αν και έμεινε αδρανές για τόσα χρόνια και αφού μπήκε πάλι μπρος, να είναι εξίσου καίριο και επίκαιρο όσο τη μέρα που το σχεδίασε. Αποτελεί φόρο τιμής προς ολόκληρη την οικογένεια Kahn, που βρίσκεται κοντά μας σήμερα – ας τους χειροκροτήσουμε.

Ακούσατε τον Πρόεδρο Clinton να περιγράφει με ευφράδεια την Ομιλία του FDR για τις Τέσσερις Ελευθερίες και τη μακροχρόνια κληρονομιά που άφησε ο FDR στη χώρα μας, το πως, με διάφορους τρόπους, ο FDR καθιέρωσε αυτή τη χώρα ως παγκόσμιο φάρο της προοδευτικής δημοκρατίας. Είναι, ωστόσο, εξίσου ταιριαστό ότι το πανέμορφο αυτό μνημείο βρίσκεται στην είσοδο της μεγάλης αυτής πολιτείας, διότι η Πολιτεία της Νέας Υόρκης και ο FDR συνδέονται με ισχυρούς δεσμούς.

Η Νέα Υόρκη ήταν ο τόπος που γεννήθηκε και αναπτύχθηκε η φιλοσοφία και το όραμα του FDR. Μεγαλώνοντας στη Νέα Υόρκη, ο FDR βρέθηκε αντιμέτωπος με τις προκλήσεις της αστικής Αμερικής και γνώρισε τα δυναμικά συγγράμματα του Jacob Riis, που του άνοιξαν τα μάτια στα δεινά του άλλου μισού της κοινωνίας. Μεγαλώνοντας στη Νέα Υόρκη, ο FDR έζησε από κοντά τις δυνατότητες των νέων μεταναστών που έρχονταν στη χώρα και τον τρόπο που θα μπορούσαν να αποτελέσουν πλεονέκτημα για τη χώρα.

Ζώντας στο αγρόκτημά του στο Dutchess County, έμαθε για τη γεωργία, έμαθε, όμως, και για τα προβλήματα των γειτόνων του στις αγροτικές κοινότητες. Στη Νέα Υόρκη είδε το Κανάλι Erie να αναπτύσσει την Πολιτεία της Νέας Υόρκης και να ανοίγει το δρόμο προς τα δυτικά της χώρας, διότι ο FDR συνειδητοποίησε τη δύναμη των κυβερνητικών δημοσίων έργων.

Ως νέος ηγέτης στη Νέα Υόρκη, ο Roosevelt διδάχθηκε για τα επείγοντα κοινωνικά θέματα, την Πυρκαγιά του εργοστασίου Triangle Shirtwaist Factory και τις δύσκολες συνθήκες που αντιμετώπιζαν οι άνδρες και οι γυναίκες που εργάζονταν σε εργοστάσια. Διδάχθηκε για την κληρονομιά του Seneca Falls και την εντεινόμενη εκστρατεία για την ισότητα μεταξύ γυναικών.

Ο Al Smith ήταν, μάλλον, ένας από τους σημαντικότερους μέντορες του Γερουσιαστή Roosevelt και ο Al Smith του δίδαξε το ρόλο της ακτιβιστικής διακυβέρνησης και τις δυνατότητες της ακτιβιστικής διακυβέρνησης και την ευθύνη της κυβέρνησης να βοηθά τους λιγότερο προνομιούχους.

Ο FDR έγινε κυβερνήτης της μεγάλης Πολιτείας της Νέας Υόρκης και η Νέα Υόρκη μετατράπηκε σε εργαστήριο της προοδευτικής δημοκρατίας και ο FDR ήταν ο επιστήμονας, που δημιουργούσε συνταγές για ένα ευρύ φάσμα εθνικών και κοινωνικών προβλημάτων. Ο Κυβερνήτης Roosevelt ήταν ο πρώτος κυβερνήτης σε οποιαδήποτε πολιτεία που υποστήριξε δημόσια την καθιέρωση συστήματος συνταξιοδότησης για τους ηλικιωμένους.

Ο Κυβερνήτης Roosevelt πέρασε τους πρώτους νόμους για τη προστασία των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, το Wagner Act που δημιούργησε το δικαίωμα του συνδικαλισμού και της συλλογικής διαπραγμάτευσης. Και ήταν ο Κυβερνήτης Roosevelt που υποστήριξε τις επιδοτούμενες κατοικίες για κατοίκους χαμηλού εισοδήματος, κι έτσι γεννήθηκε το δημόσιο σύστημα στέγασης της χώρας.

Ο Κυβερνήτης Roosevelt, ο οποίος εμπνεύστηκε από το Πάρκο Adirondack που δημιούργησε ο TR, έμαθε την αξία της προστασίας. Και ως Κυβερνήτης της Νέας Υόρκης τροποποίησε το Σύνταγμα της Πολιτείας προκειμένου να επιτρέψει στην πολιτεία να αγοράσει επιπλέον δασικές εκτάσεις, με αποκλειστικό σκοπό την προστασία τους, και προσέλαβε 10.000 άνδρες και γυναίκες για να εργάζονται στις εκτάσεις αυτές, θέτοντας τις βάσεις για το Civilian Conservation Corps.

Εν ολίγοις, ο FDR πίστευε στην ικανότητα της διακυβέρνησης να λειτουργεί ως δύναμη για το κοινό καλό και προσπαθούσε πάντα

να διορθώνει τα λάθη που έβλεπε. Ο FDR έκανε την πολιτεία αυτή καλύτερη και η διακυβέρνηση ήταν ο φορέας των δράσεών του.

Μία από τις πιο ουσιώδεις οδηγίες του FDR ήταν ότι η τελειοποίηση της προοδευτικής διακυβέρνησης είναι μία εξελισσόμενη διαδικασία που πρέπει να επιδιώκεται ασταμάτητα. Όπως είπε ο ίδιος: «Η προοδευτική διακυβέρνηση πρέπει, από τη φύση της, να είναι ένα ζωντανό και αναπτυσσόμενο πράγμα. Η μάχη αυτή δεν έχει τέλος. Εάν σταματήσουμε, έστω και για ένα λεπτό ή για ένα χρόνο, δε στεκόμαστε απλά ακίνητοι αλλά μένουμε πίσω στην πορεία του πολιτισμού.»

Σήμερα, η κληρονομιά της μεγάλης αυτής πολιτείας είναι να αγωνίζεται για να συνεχίσει αυτή τη σταυροφορία και να αναπτύξει την προοδευτική αυτή παράδοση. Πιστεύω στην επιτυχία της πολιτείας μας το περασμένο έτος, όταν ψήφισε το νέο νόμο που εξασφάλισε την ισότητα στο γάμο για όλους τους πολίτες της Νέας Υόρκης, που έβαλε τέλος στις διακρίσεις και καθιέρωσε ένα νέο πολιτικό δικαίωμα. Πιστεύω ότι ο νόμος ισότητας γάμου είναι σύμφωνος με το όραμα του FDR και η ψήφισή του στη Νέα Υόρκη ενέπνευσε και άλλες πολιτείες να ψηφίσουν παρόμοιους νόμους, γεγονός που σημαίνει ότι η Νέα Υόρκη ηγείται, και πάλι, ενός προοδευτικού κινήματος.

Η σταυροφορία συνεχίζεται εδώ, στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης. Είναι επίσης προσωπική τιμή για μένα που ακολουθώ στα χνάρια ενός άλλου μεγάλου ηγέτη, του πατέρα μου, του Κυβερνήτη Mario Cuomo. Το 1985, ο Κυβερνήτης Mario Cuomo έθεσε και πάλι σε εξέλιξη την ανάπτυξη του μνημείου αυτού. Συγκρότησε μία δικομματική επιτροπή με τον Louis Lefkowitz και τον πρώην Δήμαρχο Robert Wagner. Η αρμοδιότητα της επιτροπής ήταν να εξετάσει τη εφικτότητα του μνημείου. Και η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν εφικτό.

Εν συνεχεία, το 1993, η πολιτεία έβαλε το πρώτο δολάριο για την έναρξη του έργου από την κυβέρνηση. Τώρα έχουν βοηθήσει πολλές κυβερνήσεις, βοήθησε η κυβέρνηση της πόλης, αλλά την προσπάθεια έχουν προωθήσει κυρίως ιδιώτες, ιδιωτικά ιδρύματα και ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Σήμερα, πιστεύω πως ήρθε η ώρα για την κυβέρνηση να αναλάβει την ευθύνη της και να μάθουμε από τον FDR, και η κυβέρνηση να αναλάβει την ηγεσία, και το σημαντικό αυτό μνημείο πρέπει να είναι ένα πάρκο, ένα κρατικό πάρκο, και μου δίνει μεγάλη χαρά να μοιραστώ μαζί σας την πρόθεσή μου να καθιερώσω το χώρο

αυτό ως κρατικό πάρκο, το Κρατικό Πάρκο Franklin D. Roosevelt Four Freedoms, το 214^ο κρατικό πάρκο της Νέας Υόρκης.

Ως κρατικό πάρκο, θα είναι ανοιχτό στο κοινό ώστε να μπορούν όλοι να το απολαύσουν, όπως πρέπει, και θα αποτελεί διαχρονικό και κατάλληλο φόρο τιμής προς τον γιο της πολιτείας της Νέας Υόρκης, το Γερουσιαστή, Κυβερνήτη και Πρόεδρο Franklin D. Roosevelt. Σας ευχαριστώ και ο Θεός μαζί σας.

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κυβερνήτη. Είναι περιστάσεις όπως η σημερινή που μας θυμίζουν ποιοι είμαστε ως Αμερικάνοι, τις κοινές μας αξίες. Κοιτώντας το κοινό μπροστά μου, βλέπω τους ταπεινούς και τους ισχυρούς. Βλέπω οικογένειες που είναι εδώ για εκατοντάδες χρόνια κι εκείνες που ήρθαν πρόσφατα, τους πλούσιους και εκείνους που προσπαθούν, απλά, να τα βγάλουν πέρα, μέρα με τη μέρα. Μας συνδέει όλους το Αμερικάνικο Όνειρο, καθώς και η συνεχής παρουσία των ελικοπτέρων, όπου κι αν βρίσκεται κανείς στη Νέα Υόρκη.

Θέλω όμως τώρα να σας παρουσιάσω κάποιον που αντιπροσωπεύει το Αμερικάνικο Όνειρο και αντιπροσωπεύει το έθνος αυτό των μεταναστών. Ο Salvador Barragan είναι μετανάστης από το Μεξικό και ζει στο Rochester της Νέας Υόρκης. Όταν ήταν 14 ετών, έγραψε ένα γράμμα στο Bill vanden Heuvel, έχοντας ακούσει το Bill να μιλά για τις τέσσερις ελευθερίες του FDR στην εκπομπή του Charlie Rose.

Αυτές είναι οι τελευταίες σειρές από το γράμμα του Salvador, «Αξίζει να μάχεται κανείς για την ελευθερία, σωστά; Το γεγονός ότι είμαι μετανάστης με ωθεί ακόμα περισσότερο να επιτύχω, και δε θεωρώ τις ελευθερίες που έχω δεδομένες. Πιστεύω πως το Πάρκο των Τεσσάρων Ελευθεριών του FDR θα είναι ένας πολύ καλός τρόπος να υπενθυμίσουμε στη γενιά μου τις ελευθερίες που έχουν και τις σκληρές μάχες που έδωσαν οι πρόγονοί μας για να τις αποκτήσουν.» Ναι, αξίζει να μάχεται κανείς για την ελευθερία, Salvador. Θα ήθελα να σταθείς όρθιος για να σε ευχαριστήσουμε, εσένα και την οικογένειά σου, που βρίσκεστε μαζί μας σήμερα.

Είναι, φυσικά, ο καλός μας φίλος, ο Bill vanden Heuvel, ο Πρέσβης vanden Heuvel, που εμφανίστηκε στην εκπομπή του Charlie Rose και ο οποίος μοιράζεται τις πολιτικές φιλοσοφίες του FDR, καθώς και την κληρονομιά του. Είναι πραγματικά ο νονός αυτού του έργου. Ήταν μια παρατεταμένη και ενίοτε

δύσκολη προσπάθεια, δείτε όμως το εκπληκτικό αποτέλεσμα που γιορτάζουμε σήμερα. Και ο πιο κατάλληλος άνθρωπος να μας μιλήσει για αυτό είναι ο Bill vanden Heuvel. Bill.

ΠΡΕΣΒΗΣ WILLIAM VANDEN HEUVEL: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Ευχαριστώ. Κύριε Πρόεδρε, Κυβερνήτη Cuomo, Δήμαρχε Bloomberg, Αιδεσιμότητα Kramer, κύριε Tom Brokaw, Ναύαρχε Brown, Στρατηγέ Huntoon, και κύριε David Skorton, Πρόεδρε του Cornell. Πόση χαρά μας δίνει να σας καλωσορίσουμε ως το γείτονά μας στο βορρά, κι αυτό που θα δημιουργήσετε θα είναι, χωρίς αμφιβολία, ένα από τα μεγάλα επιστημονικά ιδρύματα της χώρας. Καλωσήλθατε, λοιπόν, γείτονα.

Κυβερνήτη Cuomo, Δήμαρχε Bloomberg, θα ήθελα πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω τους άνδρες και τις γυναίκες που έχτισαν αυτό το πάρκο. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους εργάτες της κατασκευής που τοποθέτησαν 261.000 λίθους, που μετακίνησαν 36 τόνους γρανίτη, που δημιούργησαν και εγκατέστησαν την κολοσιαία προτομή του Franklin Delano Roosevelt που βρίσκεται πίσω μου, έργο του φίλου του και μεγάλου γλύπτη Jo Davison, η οποία θα αποτελεί παντοτινά το επιβλητικό επίκεντρο του πανέμορφου αυτού χώρου.

Και θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Lois Sherr Dubin, που έφερε τη φύση στη ζωή στο ρόλο της ως αρχιτέκτονας τοπίου κατά τα χρόνια της δημιουργίας. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τις εταιρείες, τα συνδικάτα, τους αρχιτέκτονες - για όλους όσους συμμετείχαν, η προσπάθεια αυτή ήταν πολύ παραπάνω από μια δουλειά. Ήταν, για όλους μας, προνόμιο, χωρίς να λείπει η οργή, η αγανάκτηση, η απογοήτευση. Αλλά τις μέρες εκείνες, έφερνα στο μυαλό μου το πνεύμα και τη σοφία του Franklin Roosevelt, όταν είπε πως, όταν φτάσεις στην άκρη του σκοινιού σου, δέσε ένα κόμπο και κρατήσου, και έτσι κάναμε κι εμείς.

Ο Franklin Roosevelt, ο 32^{ος} Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, απηύθυνε το Διάγγελμα που έμεινε στην ιστορία ως η Ομιλία των Τεσσάρων Ελευθεριών στις 6 Ιανουαρίου του 1941. Με αυτό, ο Πρόεδρος ζητά όχι μόνο από τους συμπατριώτες του αλλά τους ανθρώπους όλου του κόσμου να αντιληφθούν ότι η φρικτή μάστιγα του πολέμου που μας έπληττε θα μπορούσε να δικαιολογηθεί μόνο εάν τα παιδιά των παιδιών μας, εάν εμείς, με πίστη και τιμή, αποφασίζαμε να δημιουργήσουμε ένα διαφορετικό κόσμο για να εξασφαλίσουμε την ειρήνη για την ανθρωπότητα.

Ο κόσμος, την εποχή εκείνη, ήταν βασανισμένος από τον πόλεμο, καταδυναστευμένος από την κυριαρχία των Ναζιστών,

κακοποιημένος από βίαιους ρατσιστές. Ήταν ένας κόσμος όπου το κάθε δόγμα της δημοκρατίας απειλούταν και γελοιοποιούνταν. Η δύναμη του Προέδρου Roosevelt ως ομιλητή ήταν πως μπορούσε να εκφράσει βαθιές ιδέες με απλά λόγια.

Ένας σημαντικός Ρεπουμπλικανός συντάκτης εφημερίδας, ο William Allen White, από το Emporia στο Kansas, όταν άκουσε την ομιλία, δήλωσε ότι οι τέσσερις ελευθερίες σηματοδοτούσαν την αρχή μιας νέας εποχής για τον κόσμο, μία μεγάλη στιγμή, ένας μεγάλος σκοπός κι ένας μεγάλος άνθρωπος ενώθηκαν.

Ο Πρόεδρος Roosevelt κατέστησε σαφές ότι οι τέσσερις ελευθερίες δεν ήταν το όραμα μιας μακρινής χιλιετίας. Είναι, είπε, μια συγκεκριμένη βάση για ένα είδος κόσμου εφικτού στην εποχή και τη γενεά μας. Το πάρκο αυτό θα μας θυμίζει πάντα την πρόκληση εκείνη.

Αύριο, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών και οι Πρέσβεις πολλών χωρών και οι διεθνείς δημόσιοι υπάλληλοι που καθιστούν τον Ο.Η.Ε. αναντικατάστατο μέρος της παγκόσμιας διακυβέρνησης θα έρθουν εδώ, για να γιορτάσουν τη μνήμη του Franklin Delano Roosevelt, ο οποίος, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, συνέβαλε στην ίδρυση των Ηνωμένων Εθνών.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 1973, μετά από πρόσκληση του Nelson Rockefeller, του Κυβερνήτη μας, και του John Lindsey, του Δημάρχου μας, συγκεντρώθηκαν στο νησί αυτό 500 επισκέπτες. Ανάμεσα τους ήταν και ο Bob Morgenthau. Ανάμεσα τους ήταν ο Jay Kriegel. Ανάμεσα τους ήταν ο Arthur Schlesinger και ο Bill Walton και ο Ed Lowe. Ανάμεσα τους ήταν ο Walter Curley και ο Vernon Jordan και ο David Dinkins.

Τη μέρα εκείνη, το νησί μετονομάστηκε προς τιμήν του Προέδρου Roosevelt και ανακοινώθηκε ότι το πάρκο θα χτιζόταν στο νότιο άκρο του νησιού, με αρχιτέκτονα το Louis Kahn. Κι έτσι ξεκίνησε το ταξίδι που καταλήγει, σήμερα, στο ορόσημο της ολοκλήρωσης του πάρκου.

Όπως συμβαίνει με πολλά μεγάλα δημόσια έργα, υπήρξαν απρόβλεπτα εμπόδια και δυσκολίες που υπερνίκησαν τις καλύτερες προθέσεις. Και μετά, το 1974, ήρθε η τέλεια καταιγίδα. Ο Nelson Rockefeller έγινε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, Αντιπρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Louis Kahn, έχοντας ολοκληρώσει το σχέδιό του, πέθανε ξαφνικά από καρδιακή προσβολή, και η πόλη της Νέας Υόρκης βρισκόταν στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Το ερώτημα παρέμεινε: Θα χτίζοταν κατάλληλο μνημείο για τον FDR στην πολιτεία του; Μπορούσε να χτιστεί το τελευταίο έργο του μεγάλου αρχιτέκτονα; Το 2005, το Ινστιτούτο Franklin and Eleanor Roosevelt μας ενθάρρυνε να το προσπαθήσουμε. Το 2005, είχαμε μία υπέροχη έκθεση στο Peter Cooper Union, την οποία επιμελήθηκε η Gina Pollara και χρηματοδότησαν, εν μέρει, οι Reed και Jane Rubin, οι οποίοι συνέβαλλαν και στην προβολή της σε όλο το έθνος.

Η προσπάθεια ξεκίνησε και δεν κλονίστηκε ποτέ. Αναφέρω ορισμένα πρόσωπα που υπήρξαν απολύτως ουσιώδη στην προσπάθειά μας. Η Κυρία Franklin Delano Roosevelt, Jr., η Sally Minard, η Gina Pollara, η Kathy Sloan, με την συνείδηση και την ακεραιότητα της όλης μας προσπάθειας στα χέρια του Jim Polshek, του Eugene Kohn και του Jock Reynolds.

Ο πρώτος μεγάλος χορηγός το 2006 ήταν ο Arthur Ross, μεγάλος φιλόanthρωπος, και η Janet Ross συνέχισε το έργο του, και η μνήμη του Arthur θα ζήσει για πάντα. Το Alphawood Foundation του Σικάγο και ο ιδρυτής του, ο Fred Eychaner, έγινε ο βασικός χορηγός μας, με δωρεά που εξασφάλισε την φερεγγυότητά μας και θα σου είμαστε παντοτινά ευγνώμονες για αυτό, Fred.

Το Reed Foundation, που αντιπροσωπεύει το έντονο ενδιαφέρον της Jane και του Reed Rubin για το έργο όλα αυτά τα χρόνια. Το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, με τον Ανδρέα Δρακόπουλο, τον ένα από τους προέδρους του. Το Peter J. Sharp Foundation με τους Dan Lufkin, Norman Peck και Joe Duffy. Και ο Sir Evelyn και η Lady Lynn Rothschild έκαναν δωρεές μεγάλης αξίας. Και η προσωπική συμμετοχή και ενθάρρυνση του Δρ. Henry Kissinger, του οποίου η οικογένεια ήρθε στην Αμερική ως πρόσφυγες το 1938, είναι ένα δώρο που θα εκτιμώ για πάντα.

Ο Δήμαρχος Michael Bloomberg έκανε την πόλη συνεργάτη μας, και ο Κυβερνήτης Andrew Cuomo μας έφερε στη γραμμή του τερματισμού. Η Δημοτική Εκπρόσωπος Christine Quinn και η αξιοθαύμαστη Εκπρόσωπος του Roosevelt Island, Jessica Lappin, μας εξασφάλισαν τη ζωτική στήριξη του δημοτικού συμβουλίου. Η Βουλευτής Carolyn Malone, ο Πρόεδρος του Δήμου Scott Stringer, σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε, και ο Βουλευτής Micah Kellner ήταν μαζί από την αρχή ως το τέλος.

Η κατασκευή ξεκίνησε στις 29 Μαρτίου 2010, και αυτό είναι το μεγαλείο και το γαλήνιο σχέδιο του - ήταν προφανές ότι το πανέμορφο αυτό έργο θα αποτελούσε διαχρονικό δώρο για τη Νέα Υόρκη και ολόκληρη τη χώρα. Προσθέτοντας στη μορφωτική

προσφορά του, το Πάρκο των Τεσσάρων Ελευθεριών θα είναι και ψηφιακά εξοπλισμένο και μία πρωτοποριακή προσπάθεια να διηγηθεί την ιστορία της εποχής του Roosevelt, από την Παγκόσμια Οικονομική Ύφεση έως το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το ψηφιακό αυτό βοήθημα θα αποτελέσει πηγή γνώσης και έμπνευσης για τις μελλοντικές γενεές και είμαστε ευγνώμονες στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος που αντιλήφθηκε την αξία και υποστήριξε την πρωτοποριακή αυτή εκπαιδευτική πρόκληση. Το Πάρκο των Τεσσάρων Ελευθεριών θα βοηθήσει τα παιδιά των παιδιών μας να καταλάβουν το λόγο που ο Winston Churchill περιέγραψε το Franklin Roosevelt ως τον πιο σημαντικό άνθρωπο που γνώρισε ποτέ.

Θα γνωρίσουν τη ζωή του Προέδρου Roosevelt, η οποία, όπως είπε ο Winston Churchill, οφείλει να θεωρείται ένα από σημαντικότερα γεγονότα της ανθρώπινης ιστορίας. Ο Πρόεδρος Roosevelt ήταν η φωνή του λαού των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τη διάρκεια των περισσότερων από τις δύσκολες κρίσεις του 20^{ου} αιώνα. Έβγαλε την Αμερική από την απόγνωση της Παγκόσμιας Οικονομικής Κρίσης. Μας οδήγησε στη νίκη στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τέσσερις φορές ψηφίστηκε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών και, χάρη στην προσωπικότητα και το ταλέντο του, την ενέργεια και τα ένστικτά του, ο Franklin Roosevelt ήταν έτοιμος για τις προκλήσεις που αντιμετώπισε.

Ήταν μια πνοή ζωής για την πολιτική ζωή του τόπου μας. Τόσο δυναμικός. Τόσο σίγουρος και αισιόδοξος. Τόσο θερμός και ευδιάθετος. Ήταν επίσης ένας άνθρωπος με ασύγκριτο προσωπικό κουράγιο. Στην ηλικία των 39 ετών, προσβλήθηκε από πολιομυελίτιδα. Δεν ξαναπερπάτησε και δε μπορούσε να σταθεί στα πόδια του χωρίς βοήθεια. Μόνο και μόνο η σκέψη του πόνου του είναι επίπονη. Να θέλει να κινηθεί και πάλι, να σταθεί όρθιος, να πρέπει να βασίζεται στους άλλους για σωματική υποστήριξη, χωρίς ποτέ να ενδώσει στην απόγνωση, χωρίς να λυπάται τον εαυτό του, χωρίς ποτέ να αποθαρρυνθεί.

Προσέφερε το κουράγιο του στη χώρα του τη στιγμή που βρισκόταν στη μεγαλύτερη ανάγκη. Αντικατέστησε το φόβο με πίστη. Μετέτρεψε την κυβέρνησή μας σε ενεργό φορέα κοινωνικής δικαιοσύνης. Ήταν μια εποχή που υπήρχαν ακόμα ήρωες, που ο ιδεαλισμός ήταν αξιοθαύμαστος, που η δημόσια υπηρεσία ήταν το ύψιστο λειτούργημα. Ήταν επίσης μια εποχή που ο Αδόλφος Χίτλερ διεκδικούσε το μέλλον μας. Η απάντηση του Προέδρου Roosevelt ήταν να καταστήσει την Αμερική το οπλοστάσιο της δημοκρατίας.

Ήταν Αρχιστράτηγος της μεγαλύτερης στρατιωτικής δύναμης στην ανθρώπινη ιστορία. Δημιούργησε τη νικηφόρο συμμαχία που κέρδισε τον πόλεμο. Ήταν ο πατέρας της πυρηνικής εποχής. Προετοίμασε το στρατηγικό σχέδιο για τον κόσμο του μέλλοντος. Το όραμα των Ηνωμένων Πολιτειών, η αφοσίωση στη συλλογική ασφάλεια, η αποφασιστικότητα να βάλει τέλος στην αποικιοκρατία, το οικονομικό σχέδιο για έναν κόσμο ευημερίας. Αυτή είναι η κληρονομιά του Franklin Roosevelt που θυμόμαστε σήμερα.

Ο λόγος, όμως, που θυμόμαστε τον Franklin Roosevelt δεν είναι απλά η παγκόσμια δύναμη και το μεγαλείο του. Είναι η προσπάθεια για την ανθρώπινη ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη, στην οποία αφιέρωσε ένα τόσο μεγάλο μέρος της ζωής του. Το Πάρκο των Τεσσάρων Ελευθεριών θα υπενθυμίζει αιώνια σε όλους εμάς και σε εκείνους που θα κληρονομήσουν τους τόπους μας την πραγματική σημασία του Αμερικάνικου Ονείρου.

Σας ευχαριστώ για την παρουσία σας εδώ, την ιστορική αυτή ημέρα. Εύχομαι τα παιδιά όλου στου κόσμου να ακούσουν τις καμπάνες της ελευθερίας. Εύχομαι οι ηγέτες μας να είναι άφοβοι στην αναζήτηση της ειρήνης και της κοινωνικής ισότητας. Ελάτε φίλοι μου, ελάτε όλοι, ελάτε στον τόπο αυτό για να βρείτε και πάλι την έμπνευση, το κουράγιο και τη δύναμη. Δεν είναι πολύ αργά για να αναζητήσουμε έναν πιο καινούργιο κόσμο και σας προσκαλώ να τον βρείτε εδώ. Σας ευχαριστώ.

ΚΥΡΙΟΣ BROKAW: Μπορώ να πω ότι το μήνυμα αυτό μας αγγίζει όλους, ανεξάρτητα από τις πολιτικές μας πεποιθήσεις, ανεξάρτητα από την κοινωνική μας υπόσταση, και λοιπόν, Bill vanden Heuvel, σας ευγνωμονούμε για τη συμμετοχή και την καθοδήγησή σας και σας ευχαριστούμε για όλα όσα κάνατε για το έργο αυτό.

Είμαστε τώρα έτοιμοι να κόψουμε την κορδέλα, αλλά πριν ξεκινήσουμε, ο Bill θα ήθελε να σας υπενθυμίσει ότι, όσο όμορφος κι αν είναι ο χώρος αυτός με το γρασίδι, ένα μεγάλο μέρος του μνημείου βρίσκεται εδώ πίσω μας. Μετά την κοπή της κορδέλας, λοιπόν, σας καλούμε να φάτε και να πιείτε και να εξερευνήσετε το νεότερο από τα Κρατικά Πάρκα της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Οι νεαροί βοηθοί μας είναι εδώ για να μας βοηθήσουν να εγκαινιάσουμε το νέο ψηφιακό βοήθημα FDR Four Freedoms – η Ζωή και η Κληρονομιά του Franklin D. Roosevelt βρίσκονται τώρα κι αυτές στις άκρες των δακτύλων σας.

Θα θέλαμε τώρα να καλέσουμε τον Πρόεδρο Clinton, τον Κυβερνήτη Cuomo, το Δήμαρχο Bloomberg και τον Αιδесиμότατο Kramer να έρθουν εδώ μπροστά για την επίσημη κοπή της κορδέλας. Μαζί τους η Κυρία Franklin Roosevelt Jr. και η Κυρία Anna Eleanor Roosevelt που θα μας κάνουν την τιμή, και τα δύο παιδιά που κρατούν την κορδέλα είναι η εγγονή του Πρέσβη vanden Heuvel, η Lila vanden Heuvel Coley, και ο Ben Pollara, η μητέρα του οποίου έχει εργαστεί για το έργο αυτό για το μεγαλύτερο κομμάτι της ζωής του.

Καθώς τα παιδιά τεντώνουν την κορδέλα κατά μήκος της σκηνής, ας φέρουμε όλοι στο μυαλό μας τις τέσσερις ελευθερίες και τη σημασία τους για τις μελλοντικές γενεές. Η ελευθερία λόγου και έκφρασης, η καλύτερη άμυνα κατά της φθοράς της δημοκρατίας. Η ελευθερία λατρείας, η ασπίδα μας ενάντια στις δυνάμεις της μισαλλοδοξίας, της αδιαλλαξίας και του φανατισμού. Η ελευθερία από την ανάγκη, η δέσμευσή μας για την εξάλειψη της πείνας, της φτώχειας και του λοιμού από τον κόσμο. Η ελευθερία από το φόβο, μια ελευθερία που βασίζεται σε κυβερνήσεις αφοσιωμένες στην ειρηνική επίλυση των διαμαχών και την ηγεσία μας στην οικογένεια των εθνών.

Τα παιδιά έκαναν το καθήκον τους. Να υποθέσω πως κάποιος έχει φέρει ένα ψαλίδι. Μια τυμπανοκρουσία, παρακαλώ. Και τώρα ελάτε όλοι μαζί, να πούμε ας ηχήσουν οι ελευθερίες, ένα, δύο, τρία.

ΟΛΟΙ: Ας ηχήσουν οι ελευθερίες.

[ΤΕΛΟΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗΣ]